
Hvalnica (enkómion/ laudatio) in graja (psógos/vituperatio)

Definicija vaje:

Hvalnica/graja je navajanje dobrih/slabih lastnosti dane osebe (živali, stvari, pojma ipd.).

Strategije hvaljenja in grajanja imajo posebno mesto v antični retoriki, saj sta znotraj epidejktičnega (hvalnega) govorništva obstajali dve kategoriji, ki sta se posvečali izključno omenjenim principom: *panegirik* (hvalni govor) in *invectiva* (sramotilni govor). Obe sta imeli pomembno vlogo v antičnem družbenem življenju, prva kot sestavni del obeleževanja javnih in zasebnih slavnostnih dogodkov, druga kot legitimno orodje sodnih praks in političnega delovanja. Zato sta obe govorniški predvaji predstavljali pomemben uvod v usvajanje tovrstnih diskurzivnih praks, kakor sta obenem predstavljali novo zahtevnostno stopnjo, kjer so učenci lahko izkazovali že razmeroma dobro in poglobljeno obvladovanje različnih retoričnih principov. Sodobne manifestacije *hvalnice* in *graje* se morda na prvi pogled zdijo nekoliko odmaknjene, a principe tako na ravni strukture kot tudi ubesedovanja in ne nazadnje vsebinskih izhodišč (tj. kaj je tisto, kar je vredno hvaliti/grajati) najdemo v vsakem slavnostnem nagovoru (javne ali zasebne narave) kakor tudi v dnevno političnih in medstrankarskih besednih dvobojih, jeznih pismih bralcev, rumenem tisku ipd.